

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Дел. бр. [REDACTED] Дана 23.05.2014.
године Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија [REDACTED], [REDACTED], чланова већа, у парници из радног односа [REDACTED] из Београда, улица [REDACTED], [REDACTED], чији су пуномоћници [REDACTED], адвокати из Београда, [REDACTED], против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Републичко јавно правобранилаштво, Београд, улица Немањина бр.22-26, ради исплате, одлучујући о жалбама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду III.бр.866/2013 од 24.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2014. године. донсо је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Првог основног суда у Београду III .бр.866/2013 од 24.09.2013. године у ставу трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду III.бр.866/2013 од 24.09.2013. године у делу става првог изреке тако што се тужбени захтев тужиоца ради обавезивања тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова исплати и то: на име претрпљених душевних болова због повреде части, угледа и права личности износ преко износа од 200.000,00 динара до досуђеног износа од 375.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 24.09.2013. године, ОДБИЈА као неоснован.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Првог основног суда у Београду III .бр.866/2013 од 24.09.2013. године у преосталом делу става првог изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду III. бр.866/2013 од 24.09.2013. године у ставу четвртм изреке тако што се обавезује тужена да тужиоцу поред досуђеног износа од 44.690.00 динара накнади трошкове парничног поступка још у износу од 36.910,00 динара са законском затезном каматом од 24.09.2013. године до исплате.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду ШП.бр.866/2013 од 24.09.2013. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца. обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова исплати следеће износе и то:

-на име претрпљених душевних болова због повреде части, угледа и права личности износ од 375.000.00 динара и

-на име умањења животне активности износ од 150.000,00 динара,

са затезном каматом почев од 24.09.2013. године, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца ради обавезивања тужене да му исплати затезну камату на досуђене износе за период од 14.02.2013. године до 24.09.2013. године.

Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ради обавезивања тужене да му на име накнаде нематеријалне штете исплати следеће износе:

-на име претрпљених душевних болова због повреде части, угледа и права личности износ од 1.625.000,00 са затезном каматом од 24.09.2013. године до исплате,

-на име умањења животне активности износ од 150.000,00 динара, са затезном каматом од 24.09.2013. године до исплате.

Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.690,00 динара, са законском затезном каматом од 24.09.2013 године до исплате, у року од 15 дана по пријему писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Против првостепене пресуде тужилац и тужена су изјавили благовремене и дозвољене жалбе. Тужилац првостепену пресуду побија у ставу трећем и четвртном изреке. Тужена првостепену пресуду побија у ставу првом и четвртном изреке. Пресуду побијају због свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 ЗПП. Предлажу да се првостепена пресуда у ожалбеном делу преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Тужилац и тужена нису изјавили одговоре на жалбе.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде у границама овлашћења из одредбе члана 386 став 3 ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/2011), Апелациони суд у Београду као другостепени суд нашао је да су жалба тужиоца и тужене делимично основане.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП. на које Апелациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде које утичу на правилност и законитост ожалбене пресуде.

Према чињеничном утврђењу у поступку доношења ожалбене пресуде решењем Високог савета судства од 11.02.2009. године тужилац је упућен на рад у Виши трговински суд почев од 15.02.2009. године, најдаље до 31.12.2009. године. Тужилац је почев од 21.07.1997. године судија Привредног суда у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 25.12.2009. године. ставом 1 тачка 306 престала је судијска дужност тужиоца са 31.12.2009. године уз образложење да судије нису испуниле услов за избор у суд за који су поднеле пријаву, као и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности.

Одлуком Високог савета судства од 14.06.2010. године замењена је јединствена одлука Високог савета судства од 25.12.2009. године у ставу 1 тачка 306, док је у образложењу наведено да судија ██████████ у периоду који је сагледаван није у више предмета у којима је поступао израдио одлуку у року који се може оценити као примерен, чиме се доводи у питање суђење у разумном року. У току 2006. године, 2007. године, 2008. године према извештају о раду Трговинског суда у Београду, имао је укупно 9 одлука у парници израђених после 30 дана од дана закључења главне расправе и једну одлуку која је израђена 60 дана након закључења главне расправе. Судија је мериторно решио 483 предмета, а на други начин 410 предмета, тако да однос предмета није решен на задовољавајући начин. Овакав однос предмета где је скоро 50% решено на други начин не доприноси решењу спора између странака. На овај начин судија ██████████ није показао задовољавајући ниво оспособљености. При томе је Високи савет судства нашао да тужилац не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама у погледу оспособљености у вези члана 14 став 1 тачка 27 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. Одлуком Високог савета судства од 30.05.2012. године одбијен је приговор тужиоца и потврђена је одлука Високог савета судства од 14.06.2010. године.

Тужилац је поднео жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства од 30.05.2012. године. те је поред захтева за поништај наведене одлуке Високог савета судства поставио и захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности проузроковане доношењем ожалбене одлуке и других незаконитих одлука, као и незаконитих поступања у поступку. у вршењу или у вези са вршењем функције Високог савета судства у висини од 12.000.000.00 динара.

Одлуком Уставог суда Републике Србије бр.У 413/2012 од 22.10.2012. године усвојена је уставна жалба тужиоца против одлуке Високог савета судства од 01.12.2011. године, те је наведена одлука поништена и наложено је Високом савету да у року од 60 дана од дана пријема одлуке изврши избор подносилаца жалбе у складу са Правилима за примену одлуке о утврђивању критеријумима и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности, и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности. Образложење је темељено на одлуци Уставног суда од 11.07.2011. године. Тужилац је поднео предлог за допуну одлуке од 08.11.2012. године Уставном суду Србије како би суд одлучио о његовом захтеву за накнаду штете који је поднео уз уставну жалбу.

Одлуком Високог савета судства од 26.03.2013. године поништена је одлука првог сазива Високог савета судства о престанку судијске дужности од 25.12.2009. године у ставу првом и одлука од 14.06.2010. године којом ██████████ престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Одлуком високог савета судства од 13.11.2012. године тужилац је биран за судију Привредног суда у Београду.

На основу налаза и мишљења судског вештака медицинске струке -лекара неуропсихијатра ██████████ утврђено је да је тужилац сазнањем да није реизабран у звање судије и током времена у коме је покушавао да ту одлуку оспори доживео повреду части и угледа изражену у високом интензитету душевних болова које је трпео. Душевни болови високог степена трајали су око 3 месеца. Изазвали су их оспоравања стручне јавности, злуради коментари колега, повишена пажња коју је ова одлука изазвала у животној средини, комшилуку и међу пријатељима и рођацима. Душевни болови средњег интензитета трајали су око 6 месеци. Стални притисак околине је производио несигурност у себе и унутрашњи притисак савести, мучно преиспитивање и тражење сопствених грешака. Ово стање су подржавали неодређени одговори на жалбе, а у почетку и потпуно ускраћивање икаквих одговора и објашњења. Под притиском оваквих доживљаја пореметила се психичка равнотежа тужиоца и код њега се данас дијагностикује депресивни поремећај лакшег степена. Због овог поремећаја тужиоцу је умањена животна активност за 10%. Тужиоцу је отежан интелектуални рад због ослабљености пажње, напетости и незадовољства, теже се опушта у разонодама и рекреативним активностима, не одмара га спавање, не ужива у интимним тренуцима као раније. Обичне животне активности, разговори у породици и са пријатељима, гледање телевизије, играње друштвених игара, читање, све му је отежано због напетости која је последица дуготрајног душевног бола који је претрпео.

На основу исказа тужиоца саслушаног у својству парничне странке првостепени суд је утврдио да је тужилац сазнао да није изабран дана 17.12.2009. године, када се аутобусом враћао са саветовања на Копачику. У аутобусу су са њим биле старије колеге из Врховног суда као што су судије ██████████. У току вожње, негде око Крагујевца, добио је позив од колегинице из Београда, која га је обавестила да их нигде нема на листи, мисливши при том да их нема на листи изабраних судија ни у једном суду, што је код њега изазвало првобитно шок и неверицу који су постали трајног карактера, које и данас преживљава. Након тога једна сцена му је остала толико упечатљива да не може да је заборави, а то је када су испред Крагујевца у мотелу „Равни гај“ кренули на паузу, и када гаје на

вратима аутобуса колега ██████████ питао: „За који суд си изабран?“, на шта је он без одговора сагнуте главе прошао поред њега, док је колегиница ██████████ за руку шапчући: „Немој, немој“, што је код њега створило врло негативан осећај. Након тога следио је повратак кући, суочавање са супругом и дететом старим 12 година, којима је требало да саопшти вест да није прошао, а што се све дешавало пред славу Светог Николе, коју и сам слави и пред новогодишње празнике. Затим је уследио одлазак у суд, у то време је радио у Вишем трговинском суду где је био упућен као један од кандидата који су у поступку избора 2005. године или 2006. године били предложени за избор. Тужилац је навео да се поред тога све време водила и негативна медијска кампања против неизабраних судија који су од стране ██████████ оптуживани да су се бавили разним стварима, од црне магије до проституције. Све је то довело да се осећао омаловаженим у сопственим очима, да се осећао непријатно и међу пријатељима и колегама. Врло често је имао ноћне море као последицу таквог стања. Очекивао је да ће евентуално лако пронаћи други посао, имајући у виду своју стручност у области привредног права, али се врло брзо разочарао и сазнао да није лако пронаћи нови посао из два разлога: први разлог је вођење негативне кампање против судија које нису реизабране, а други разлог су године живота, јер је очигледно било да је после 40 година живота за многе послодавце био непогодан.

Имајући у виду овако правилно утврђено чињенично стање које се жалбеним наводима парничних странака не доводи у питање иако се првостепена пресуда побија и због тог законског разлога првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде, а тужиоца са вишком тужбеног захтева одбио и одлучио као у ставу другом и трећем изреке ожалбене пресуде дајући за своју одлуку разлоге које делимично прихвата и Апелациони суд, као другостепени суд.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца да је досуђени износ на име накнаде нематеријалне штете пренизак и да не представља правичну накнаду у смислу члана 200 Закона о облигационим односима која би могла да ублажи последице штете коју је претрпео, већ да је било потребно да суд усвоји тужбени захтев у целости. Немају значаја жалбени наводи којима се указује на друге одлуке. То с тога што се ради о накнади која је досуђена због клевете којима је бивши министар био изложен у једном дневном листу, а и сам тужилац наводи Закон о јавном информисању, што овде није случај.

У конкретном случају постоји одговорност тужене због неправилног и незаконитог рада њених органа на основу одредбе члана 172 став 1 Закона о облигационим односима. Тужилац потражује нематеријалну штету коју је због оваквог поступања тужене претрпео. Имајући у виду дужину трајања и интензитет душевних болова због повреде части, угледа и права личности. Апелациони суд као другостепени суд налази да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је тужиоцу за овај вид нематеријалне штете досудио износ од 375.000,00 динара. Правична новчана накнада према околностима случаја за овај вид нематеријалне штете по ставу другостепеног суда износи 200.000,00 динара. Првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право када је тужиоцу за

душевни бол због умањења животне активности досудио износ од 150.000.00 динара. При томе је другостепени суд ценио све околности конкретног случаја. Ова висина накнаде утврђена је сагласно одредби члана 200 став 2 Закона о облигационим односима.

Супротно жалбеним наводима тужене, у поступку доношења ожалбене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, јер пресуда нема недостатака због којих се не може испитати, садржи разлоге о битним чињеницама који су јасни и непротивречни.

Тужилац жалбом оспорава одлуку о трошковима парничног поступка која је садржана у ставу четвртом изреке ожалбене пресуде. Како је предмет спора накнада нематеријалне штете, основицу за обрачун трошкова иредставља износ који је досуђен тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете.Тужена је стога дужна да тужиоцу накнади трошкове састава тужбе у износу од 6.000.00 динара, састава три поднеска, за сваки по 6.000.00 динара, укупно 18.000,00 динара, трошкове приступа пуномоћника тужиоца на два одржана рочишта, за свако по 7.500,00 динара, укупно 15.000.00 динара, трошкове приступа пуномоћника на два одложена рочишта у износу од по 4.500.00 динара,укупно 9.000.00 динара, односно трошкове заступања тужиоца у укупном износу од 48.000,00 динара, као и трошкове таксе на тужбу и пресуду у износу од 33.600.00 динара, који трошкови су одмерени према важећој Адвокатској и Таксеној тарифи и укупно износе 81.600,00 динара.Стога је одлука о трошковима парничног поступка преиначена и одлучено као у ставу четвртом изреке ове пресуде.

Другостепени суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби имајући у виду успех тужиоца изјављеном жалбом.

Сагласно изложеном, а на основу члана 390 и члана 394 став 1 тачка 4, те члана 401 став 1 тачка 3 ЗПП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија

За тачност отправка
Управитељ писарнице